

บทความเรื่อง โลกร้อน เพราะป่าหมด

ปัจจุบันโลกของเรามีการเปลี่ยนแปลงไปเป็นอย่างมาก เทคโนโลยีต่าง ๆ มีบทบาทต่อชีวิตประจำวันของเรามากขึ้น “มนุษย์” เราต้องการสิ่งอำนวยความสะดวก ต้องการความสบาย แต่สิ่งที่อำนวยความสะดวกต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นถนน ไฟฟ้า หรือแม้แต่การทำมาหากิน กลับส่งผลกระทบต่อโลกใบนี้อย่างเสียมิได้ ผลกระทบที่เห็นได้อย่างชัดเจน คือ ทรัพยากรป่าไม้ ที่ลดน้อยลงไปเป็นอย่างมาก การตัดถนนและการวางเสาไฟฟ้าแรงสูงผ่านพื้นที่ป่าเขา การบุกรุกป่า เพื่อใช้เป็นพื้นที่เกษตรกรรม เช่นการปลูกข้าวโพดส่งให้กับโรงงานอุตสาหกรรมผลิตอาหารสัตว์ซึ่งโดยเฉพาะอย่างยิ่งปัญหาการบุกรุกพื้นที่ป่า เพื่อใช้เป็นพื้นที่เกษตรกรรมในทุกวันนี้ กำลังขยายพื้นที่เพิ่มมากขึ้นอย่างต่อเนื่องจนทำให้เกิดปรากฏการณ์ “ป่าหมด น้ำหาย ภัยพิบัติตามมา” เพราะเมื่อป่าหมดไปความชุ่มชื้นก็หมดไปด้วย ส่งผลต่อการรวมตัวของก้อนเมฆที่จะเข้ากระบวนการกลั่นตัวออกมาเป็นเม็ดฝน เมื่อไม่มีฝน ก็ขาดน้ำ ภัยแล้งจึงตามมาอย่างที่เราเห็น ๆ พื้นที่ต้องเผชิญกันอยู่ในปัจจุบันนี้ นอกจากนั้น การที่ไม่มีป่า ไม่มีต้นไม้ ภูเขากลายเป็นภูเขาหัวโล้น ไม่มีรากจากต้นไม้ใหญ่คอยยึดผิวดิน เมื่อถึงฤดูฝนปัญหาน้ำป่าไหลหลาก ดินโคลนถล่มก็ตามเข้ามาสร้างความเสียหายต่ออาคารบ้านเรือนของประชาชน จากปัญหาที่กล่าวมาจะเห็นได้ว่าการทำลายป่าไม้ ได้ส่งผลกระทบมากมาย ซึ่งนอกจากผลกระทบที่กล่าวมาแล้ว การทำลายป่าไม้ยังส่งผลกระทบต่อโลกใบนี้คือ เมื่อไม่มีป่า ไม่มีต้นไม้ ก็เหมือนโลกใบนี้ขาดปอด ที่คอยดูดซับกรองอากาศที่เป็นพิษ โดยเฉพาะก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ (CO2) จึงเป็นการเร่งให้เกิดภาวะเรือนกระจกในชั้นบรรยากาศ ทำให้โลกร้อนขึ้น สภาวะอากาศแปรปรวนอย่างที่ปรากฏอยู่ในปัจจุบัน

แม้ว่าการพัฒนาคุณภาพชีวิตและการพัฒนาประเทศ เช่นการมีถนนหนทางอำนวยความสะดวกให้กับเราจะเป็นสิ่งจำเป็นต่อส่วนรวมแต่ต้องไม่ลืมว่าเราต้องแลกมาด้วยการสูญเสียทรัพยากรป่าไม้ไปบางส่วน ซึ่งหากกระทำในขอบเขต

ของความพอดีเท่าที่จำเป็นก็มีเหตุผลที่ยอมรับได้แต่สำหรับการบุกรุกป่าไม้เพื่อประโยชน์ส่วนตนมิใช่เรื่องควรเกิดขึ้น การบุกรุกป่าไม้เพื่อใช้เป็นที่ทำกิน หรือขยายที่ทำกินการทำให้เสื่อมลงอย่างไม่มีขอบเขตเป็นเรื่องที่ต้องยุติลงเสียแต่บัดนี้ อย่าทำลายธรรมชาติจนบอบช้ำหรือมากจนเกินกว่าจะเยียวยา เพราะยิ่งธรรมชาติบอบช้ำมากเท่าไร ภัยธรรมชาติที่เป็นผลจากน้ำมือมนุษย์ก็จะกลับย้อนมาทำลายมนุษย์เรามากเท่านั้น ดังนั้นพวกเราต้องหันกลับมาช่วยกันดูแลธรรมชาติและรักษาสิ่งแวดล้อม ร่วมกันปลูกป่า ปลูกต้นไม้ หยุดการตัดไม้ทำลายป่า ตั้งแต่วันนี้ เชื่อว่าธรรมชาติพร้อมที่จะดูแลรักษามนุษย์เรา รวมถึงลูกหลานในวันข้างหน้า จะได้ไม่ต้อง เผชิญกับภัยแล้ง น้ำป่าและดินโคลนถล่มหรือปัญหาโลกร้อนต่อไป

ที่มา: นามปากกา รัตน์สุบรรณ หนังสือชีวิต หน้า 26-27

